

Osasto 100 v.

Osastossamme mietimme pitkään, uskalletaanko juhlia järjestää tai mitä enää uskaltaa järjestää. Kevätkokousta pidetään vielä nyt syksyllä, syyskokous on edessä ja perinteinen jäsenristeilykin kaatui sekä osallistujapulaan että karanteenin pelkoon. Juhlat päätettiin silti järjestää. Edes pienimuotoisesti. Tuntuu ettei kaikkea voi lykätä ja siirtää.

Tulee mieleen ihmisten kertomukset sodan jaloista, miten yritetään elää normaalia elämää siinä sivussa, vaikka vihollista pelätään ja varotaan jatkuvasti. Olisiko tässä nyt jotain samaa. Vihollinen on vain näkymätön, niin kuin monella taholla on todettu.

Tänään kuitenkin juhlietaan satavuotiasta ammattiosastoa. Yli sata vuotta sitten Suomi itsenäistyi. Yli sata vuotta sitten sodittiin sisällis-sota. Niiden jälkimainingeissa on perustettu meidän ammattiosastomme. Hyvin ehkä eri tunnelmissa kuin nyt. Ihmiset, nimet, puheenjohtajat ovat vaihtuneet vuosien aikana. Sieltä alusta ei ole kertomassa kukaan, on vain palalla paperia historiikkaa. Silti tämä kaikki mitä on sadan vuoden aikana tehty ja tapahtunut, on vienyt meidät tähän hetkeen.

Itse olen ollut mukana 6 vuotta kulkemassa osaston historiaa. Ja ehkä jättänyt osaltani jonkinlaisen jäljen siihen. Puheenjohtajuutta on takana kolmatta vuotta. Päällimmäisenä on jäänyt mieleen taloudellisen tilanteen tiukkeneminen ja siinä tasapainottelu, jäsenistön passivoituminen ja siinä uusien keinojen etsiminen miten saada heitä mukaan sekä yleisesti jäsenkato, johon on monia syitä. Suurimpana ehkä se, ettei ammattiliitoista opita jo ns. äidinmaidossa vaan monelle käsite on aivan vieras. Myös vapaaehtoisten katoaminen, yhteisöllisyyden väheneminen ja työelämän pirstaloituminen ovat omat ongelmansa, jotka kaikki vaikuttavat toisiinsa. Näissä haasteissa menee varmaan vielä useita vuosia.

Onneksi haasteet ovat tehty voitettaviksi tai ainakin herättäjiksi. Näinpä olemme yrittäneet muuttua jäsenistöämme paremmin vastaavaksi ja meillä onkin nykyään oikein toimiva ja tekevä porukka johtokunnassa. Olemme saaneet myös vaikuttajia eri instansseihin, kuten Pamin valtuustoon, työsuojelufoorumiin, työ- ja talouselämäfoorumiin sekä kunnallispolitiikkaan. Ammattiosaston rooli ei sinänsä ole muuttunut sadassa vuodessa. Pääperusaatteet ovat samat. Pyrimme hoitamaan edunvalvontaa, neuvomaan ja tukemaan jäseniämme, myös taloudellisesti. Viime aikoina mm. ruokakassien muodossa. Lakkoavustuksiin olimme varautuneet, onneksi ei lakkoa tullut. Annamme myös kulttuuri- ja liikunta-avustusta, jäsenet saavat myös muita jäsenetuja ja järjestämme yhteisiä tapahtumia. Meillä on myös tämä ihana Kaijala, mitä jäsenet saavat vapaasti käyttää kesäisin, jokaisella on siis mahdollisuus viettää rantamaisemissa mökkielämää vaikka omaan mökkiin ei olisi varaa. Lisäksi jäseniä palvelee toimistotyöntekijä monissa eri asioissa ja kysymyksissä, tätä palvelua ei kaikilla osastoilla ole mahdollista järjestää.

Voin siis olla aika ylpeä osastostamme, moni osasto on vuosien saatossa lakkautettu tai yhdistetty toiseen osastoon erinäisistä syistä. Meillä menee ihan mukavasti ja meidän ammattiosasto vaikuttaa vielä elinvoimaiselle. Aika näyttää mihin se kantaa. Mutta tänään juhlietaan 100-vuotiasta Keski-Suomen liikeosasto 043:sta. Kohotetaan siis malja sille ja toivotetaan Onnea Tuleville Vuosille!